

§ 8.

§ borgerlige Domsfager, hvis Gjenstand ikke er Penge eller Penges Værd, er den almindelige Retsafgift 10 Kr.

Reises der under en saadan Sag tillige Paastand paa Penge eller Penges Værd, bliver der, saafremt de flere Paastande have samme Retsforhold til Grundlag, ved Afgiftsberegningen kun at tage Hensyn til en af dem, saaledes at den Paastand, der fører til den høieste Afgift, lægges til Grund for Beregningen.

§ 9.

Den almindelige Retsafgift (§§ 6 og 8) erlægges:

- 1) for en Domsfags Anhängiggjørelse ved Retten (Anhängiggjørelsesafgift);
- 2) for en Domsfags mundtlige Forhandling for Retten (Forhandlingsafgift);
- 3) for Bevisførelsen i en Domsfag (Bevisafgift).

Anhängiggjørelsesafgiften og Forhandlingsafgiften erlægges af Sagsøgeren, den førstnævnte Afgift med Halvdelen ved Rettens Berømmelse af en Dag til Sagens første Foretagelse og den anden Halvdel ved Sagens første Foretagelse, Forhandlingsafgiften med Halvdelen ved den mundtlige Forhandlings Begyndelse og den anden Halvdel ved Sagens Optagelse til Beviskiendelse eller endelig Paatjendelse af Realiteten.

Bevisafgiften, der bliver at erlægge, naar de i Lov om den borgerlige Retspleie § 181 ommeldte bevisforberedende Bestemmelser træffes, udredes med Halvdelen af hver Part, der fremsætter Begjæring om at maatte føre Bevis. Begjærer en Part at stedes til Bevisførelse i Henhold til Lov om den borgerlige Retspleie § 182, bliver herfor særskilt at erlægge halv Bevisafgift.

§ 10.

Naar der ikke af Sagsøgte fremsættes nogen Indsigelse imod Sagsøgerens Paastand, bortfalder den sidst forfaldende Halvdel af Forhandlingsafgiften.

§ 11.

Forhandlingsafgiften bliver, saafremt den ikke allerede er erlagt paa et tidligere Trin af Sagen, ogsaa at erlægge for den i Tilfælde af skriftlig Behandling stedfindende Indlægsøveling.

§ 12.

Hjemvises en Sag til ny Behandling i 1ste Instants, bliver der i Henseende til Beregning af Afgifter for Sagens fornyede Behandling at forholde, som om denne uden mellemkomnende Paaante sluttede sig til Sagens tidligere Behandling i 1ste Instants.

§ 13.

Gjøres en Modforbring gjældende til Likvidation, erlægges for Modforbringen eller den Del af samme, som paaftaas likvideret, Forhandlings- og Bevisafgift, førstnævnte Afgift dog kun med det Halve af det forestrevne Beløb.

Begjærer den, der gjør Modforbringen gjældende, selvstændig Dom, blive derimod samtlige de i § 9 ommeldte Afgifter med det forestrevne Beløb at erlægge for Modforbringen eller den Del af samme, for hvilken der paaftaas selvstændig Dom. Anhängiggjørelsesafgiften bliver i saa Fald for Modforbringens Vedkommende at erlægge tilligemed Halvdelen af Forhandlingsafgiften forinden Realitetsforhandlingens Paabegyndelse.

§ 14.

Interventionsøgemaal behandles i Henseende til Retsafgifter som et selvstændigt Søgemaal. Interventionsenten har som Følge heraf at erlægge saavel Anhängiggjørelsesafgift som halv Forhandlingsafgift, naar han stedes til Forhandling i det i Lov om den borgerlige Retspleie § 364, 1ste Stykke, ommeldte Retsmøde.

Den, der blot indtræder i Sagen, for at understøtte en af sammes Parter (Wiintervenient), har, forsaavidt nogen af disse paaftaar Wiintervenienten afsigt, under Et at erlægge en Tjerdedel af den almindelige Retsafgift for Behandlingen og Paatjendelsen af Spørgsmaalet om hans Afgang til at deltage i Sagens Forhandling. Iøvrigt bliver der af Wiintervenienten kun at udrede de Rets-